

Endvidere kan der nu ydes en Forening Statslaan af samme Størrelse som den tegnede Garantikapital, medens den nugældende Lov kun tillader et Statslaan paa højst 80 pCt. af Garantikapitalen. (§ 3).

Endelig er der i § 4 indsat en ny Bestemmelse, hvorefter der som Bidrag til Dækning af Foreningernes Administrationsudgifter af Statskassen kan tilskydes et Beløb, svarende til Halvdelen af den aarlige Udgift, dog ikke over $\frac{1}{2}$ pCt. af Hovedstolen for det vedkommende Forening ydede Laan.

For de i Henhold til den gældende Lov oprettede Drifts-laaneforeninger bestemmes, at denne Lovs Bestemmelser vedbliver at være gældende. Disse Foreninger skal dog være berettigede til uden Landbrugsministerens Samtykke at ændre deres Vedtægter i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lov, og for saa vidt Foreningerne for Landbrugsministeren godtgør, at de til Foreningen udstedte Garantibeviser er ændrede, saaledes at de kommer til at gælde for et Laan af Statslaanefonden af samme Størrelse som Garantikapitalen, skal Foreningerne endvidere være berettigede til af Stats-Laanefonden at faa et Tillægslaan, svarende til Forskellen mellem Garantikapitalen og det i Henhold til Loven af 18. Marts 1925 modtagne Laan, ligesom de tidligere oprettede Foreninger fra Finansaaret 1928—29 at regne er berettigede til Statstilskud til Dækning af Administrationsudgifter i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lovs § 4.

Loven vedtoges enstemmigt i begge Ting i den Skikkelse, hvori den blev forelagt.

Hvad i øvrigt angaar Spørgsmaalet om de omhandlede Drifts-laaneforeningers Virksomhed i det hele taget, udtalte Ministeren ved Lovforslagets Forelæggelse bl. a., at »det er Landbrugsministeriets Ønske i endnu højere Grad end hidtil, eventuelt gennem Nedsættelse af et Udvalg, paa nærmere Hold at følge disse Foreningers Virksomhed for at søge tilvejebragt en større Ensartethed i de Fremgangsmaader, der kommer til Anvendelse«.